

Nord-Bo Nyt

LÆS MINI-NOVELLEN OM FREDERIK 4 ARM

Gå på opdagelse i fantasiens verden med Frederik

INDBLIK I LET'S VISUALIZE - MIN AUTISME

Hvordan kan man tale om noget så kompleks, som sin autisme?

Sådan skal den fest holdes!
STU-afdelingen har holdt elevfest, og der
var fest og farver på programmet.

Nyt fra værkstederne i De Gule Værksteder.

Kreativ Produktion har lavet flotte fredsduer

Støtte til autister i Ukraine

Redaktionen

Har du materiale til redaktionen, kan du kontakte redaktionsansvarlig Camilla le Dous i STU-afdelingen.

25 76 28 40

cd@nordbo.dk

Kære læsere af Nord-Bo Nyt,

Sommeren er i fuld gang omkring os, og sikkert er det også, at der endnu engang op til ferien udkommer et Nord-Bo Nyt. Når redaktionen i det tidlige forår påbegynder arbejdet med det kommende nummer af Nord-Bo Nyt, synes der god og lang tid til deadline, alligevel overraskes vi gang på gang af, hvor hurtigt tiden går.

Sommerferien står for døren lige om lidt, jeg håber den byder på nogle dejlige oplevelser for Jer alle sammen.

Dette nummer af Nord-Bo Nyt rummer en masse fine billeder og indslag fra Nord-Bos forskellige afdelinger, - tak til alle Jer der har bidraget med dette. Læs blandt andet om puljemidler til STU-afdelingen og se billeder fra disse temadage, som nogle af pengene er brug på - blandt andet Klatrepark og Nordsøen Oceanarium. Se og læs også omkring hverdagen i "De Gule Værksteder".

Ligeledes indeholder dette nummer af Nord-Bo Nyt også to personlige beretninger, begge skrevet af redaktionens egne elever Mikkel Bøjer Mortensen og Frederik - det har været en fornøjelse at opleve jeres gå på mod og lysten til at dele - tak for det.

Endvidere har afdelingen "Viden og Udvikling" bidraget med en artikel, dels omkring uge 6 samt omkring samtalematerialet "Let's Visualize", som jeg er sikker på flere af jer kender til fra samtaler med jeres vejleder.

Tak til Mads Dahl Kragholm for redigering af billeder og tak til både Sila og Digigraf Trykkeri for det gode samarbejde og det endelige færdige nummer af NordBo Nyt.

Rigtig dejlig sommerferie til Jer alle sammen, og på gensyn efter ferien.

Med venlig hilsen
Camilla le Dous, redaktionsansvarlig

REDAKTION

Chefredaktør: Camilla le Dous

Layout: Sila Thiel

Tak til "Journalisterne" for de fine bidrag

Nyt fra forstanderen

Forstander Jesper Schmith

Kære læsere,

Sommer nærmer sig, og vi begynder at få flere og flere varme dage med sol og sommer – personligt er foråret og sommeren de årstider, jeg sætter mest pris på, selvom en rask snestorm som 1. december sidste år jo heller ikke er at foragte.

Autismecenter Nord-Bo året er startet godt, og Corona er jo heldigvis snart ikke noget, vi tænker ret meget over, selvom der ind imellem kommer lidt nyheder fra Shanghai og Nordkorea, som minder os alle om, at nedlukningerne faktisk var her for ikke så længe siden. Jeg sætter min lid til, at Danmark ikke kommer til at have nedlukninger i kommende efterår og vinter – det er nu engang sjovere at møde hinanden "in real life".

Og det er der er en hel del af beboerne i Boafdelingerne, STU-eleverne og værkstedsmedarbejderne, som har haft lidt større muligheder for at gøre i dette år. Det skyldes de politisk tildelte midler fra Socialstyrelsen til aktiviteter med socialt indhold til borgere i netop disse tilbud. Det har derfor været muligt for afdelingerne at afvikle nogle arrangementer, der normalt ellers ikke er midler til. Nogle kan der læses om senere i bladet, men bl.a. har der været afholdt Sushi aften, tur til Klatreparken, overnatningstur til Skallerup Klit feriecenter, festival med spisning og musik, Fårup Sommerland tur m.v. Tak til os alle for at vores velfærdssystem har sikret denne mulighed.

Og når jeg er ved donerede midler, kan jeg orientere om, at Lions Hasseris har doneret 60.000 kr. til Autismecenter Nord-Bo til etablering af en udendørs multibane, der placeres på Lindholm Brygge. Det er STU-afdelingens lokaliteter, her mangler der gode faciliteter til udendørs motionsfaciliteter, og det er vi nu kommet et godt skridt nærmere.

Tak til Lions for donationen og når I ser Lasse Irm-ing Andreasen, kan I jo passende takke ham for arbejdet med, at lave ansøgningen som bar frugt. Beløbet blev overrakt lørdag d. 21. maj ved en ceremoni i Hasseris.

Det kommende halvår kommer også til at byde på et ny interessant samarbejde. Viden & Udvikling indgår i et spændende udviklingsarbejde med Aalborg Universitet ved Institut for Psykologi & Kommunikation samt Institut for Sociologi & Socialt arbejde. Udviklingsarbejdet vil omhandle digitale mediers potentiale til at udvikle bedre redskaber til at arbejde med bl.a. selvforståelse og helt konkret betyder det, at arbejdet med at udvikle en udgave af Let's Visualize til børn, vil få et løft.

Ligeledes kobler vi også en praktikant til Autismecenter Nord-Bo pr. august 2022, som er kandidatstuderende i Institut for Sociologi og Socialt arbejde – Malthe Viuf Faaborg. Malthes opgave bliver bl.a. at arbejde med en afdækning og beskrivelse af, hvilke effekter Let's Visualize for voksne har haft i de organisationer, som har købt og bruger redskabet i deres pædagogiske arbejde.

Begge samarbejder glæder vi os rigtig meget til at komme i gang med, og dermed få styrket fagligheden på disse områder i samarbejdet med AAU.

Nyt fra forstanderen

Forstander Jesper Schmith

Efteråret byder også på Udviklingsdøgn 2022 – det 21. af slagsen på Autismecenter Nord-Bo. I år har vi hyret psykolog Per Isdal, der har skrevet bogen "Medfølelsens pris", som han vil holde oplæg ud fra. Det bliver helt sikkert givende at få arbejdet med, hvordan vi som pædagogiske ansatte, kan opnå endnu bedre personlig og faglig kapacitet i jobbet med fokus på, at vi ikke mentalt slider os selv op i det socialpædagogiske arbejde.

På samme Udviklingsdøgn vil vi tage en god afsked med nuværende afdelingsleder Dorte Scheuer, som har valgt at gå på pension pr. oktober 2022.

Ligeledes vil vi benytte Udviklingsdøgnet til at byde den kommende nye afdelingsleder velkommen. I skrivende stund er stillingen opslået, så det er endnu ukendt, hvem der skal bydes velkommen.

15. marts i år tog vi en god afsked med Rolf Kjeldgaard, der også har valgt at pensionere sig selv. Det var en god og vemodig dag for os alle og ikke mindst for Rolf. De blev holdt mange og gode taler til Rolf fra værkstedsmedarbejderne, og en hel del gaver var der også blevet købt eller kreeret i de forskellige værksteder.

Vi håber, Rolf får en rigtig dejlig pensionisttilværelse, og det er nok helt sikkert, at Rolf ikke kommer til at kede sig.

Afslutningsvis vil jeg som vanligt opliste kommende jubilarer, og i dette halvår af 2022 har vi to 10 års jubilarer, som markeres i afdelingen af nærmeste leder og kollegaer.

10 års jubilarer:

Charlotte Klitholm, V&U (1.10)

Annette Overgaard V&U (1.10)

Hermed ønskes alle en rigtig dejlig varm sommer med, hvad alt dertil hører samt og ikke mindst en rigtig dejlig ferie.

*Med venlig hilsen
Forstander Jesper Schmith*

Elevfest

STU-afdelingen

Vi havde for første gang elev fest i STU-afdelingen. Det var en fed aften, hvor der skete så meget. Der blev serveret velkomstdrink, og der var mulighed for at købe øl, breezere , drinks og sodavand i en rigtig Hawaii-bar.

Elevfest

STU-afdelingen

Fredsduer

Indsamling til unge med autisme i Ukraine

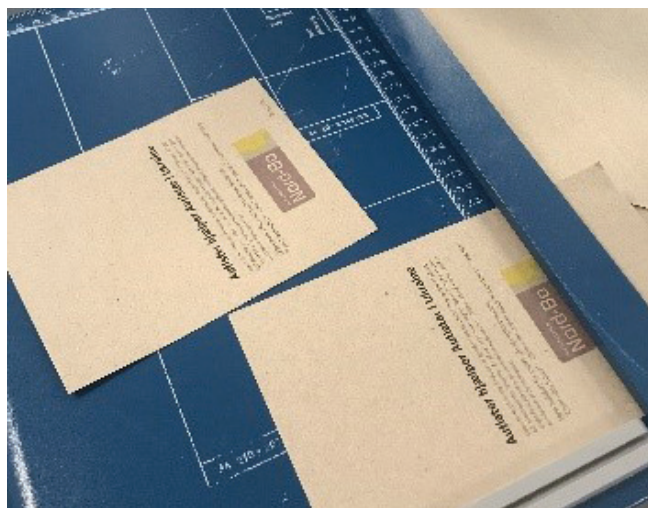

Ideen til de ukrainske fredsduer er opstået i kreativ produktions værksted i STU-afdelingen. En af de unge elever sagde: "kan vi ikke gøre et eller andet for at hjælpe unge mennesker med autisme i Ukraine".

Fredsduerne bliver herefter produceret af de unge elever og solgt i Café Bryggen for 50 kr. Alle pengene vil blive sendt til organisationen: "Child with future" – child with autism support foundation i Ukraine. Vi er sikre på, at de kan bruge beløbet til gode oplevelser for unge med autisme, enten når krigen forhåbentlig er forbi eller til hjælp under krigen.

Vi håber i kreativ produktions værksted, at vi på sigt kan få skabt en kontakt til de unge kreative mennesker med autisme i Ukraine.

Ukraine. War. Autism. Children. Help
Seeking help for the renewal of education
for Ukrainian autistic children

Tur til Klatreparken

Reportage fra torsdag den 28. april

STU-afdelingen var en tur i Klatreparken, her fik eleverne mulighed for at afprøve deres grænser.

REPORTAGE fra Klatreparken, kl 10-13.

Dagen startede som alle andre dage. Jeg vågnede kl. halv syv, hvor jeg starter dagen med at gå i bad, creme i ansigtet, børste tænder og så videre. Jeg gik hjemmefra lidt over syv, hvorefter jeg tog bussen.

Jeg havde ikke rigtig nogen forventninger til, hvad vi skulle den dag. Det ville blive sjovt. Jeg så selvfølgelig mest frem til at være sammen med de mennesker, som jeg kendte, og var blevet venner med under de sidste par måneder. Jeg havde aldrig oplevet højdeskræk før, og tænkte at jeg nok heller ikke ville opleve det denne gang. Jeg kom på Nord-Bo som jeg plejede. Folk var ved at gøre sig klar til dagens udflugt. Der var handsker på det lille bord ved fællesrummet. Folk glædede sig meget til, hvad dagen havde at byde på, nogen var også nervøse for de højder, som de ku' komme overfor. Der var en god stemning i lokalet.

Vi blev introduceret til klatring af to kvindelige instruktører. Her fik vi, at vide der var seks baner at vælge imellem. Dem som aldrig havde prøvet det før, blev bedt om at prøve bane 1 som en begyndelse, hvor dem som havde prøvet det før, fik lov at gå i gang med de andre baner med det samme. Eftersom jeg aldrig havde prøvet det før, var jeg nødt til at komme igennem bane 1 først. Dette gik meget smertefri. Der var en smule ventetid, eftersom nogen af eleverne led af højdeskræk, men de kom igennem det, og man ku' kun tage hatten af for dem. Da jeg var kommet igennem den første bane, var jeg, som den naive person, jeg nogle gange er, klar til en udfordring. Så jeg gik hen til en af eleverne, og spurgte om vi ikke skulle prøve bane 5. Starten af bane 5 var ikke særlig slem. Vi kom igennem udfordringerne rimeligt hurtigt. Så kom en udfordring, hvor jeg for allerførste gang oplevede højdeskræk. Den gik ud på, at man nærmest sku' gå på line.

Der var et reb, som man kunne tage fat i med hænderne, men jeg ku' knap nok nå det. Min kammerat klarede dette uden de store problemer. Jeg tog mig sammen, og tog et par indåndinger.

Så tog jeg fat i det rebene og tog et skridt ad gangen. Jeg så ikke ned, jeg kiggede kun på rebet og på min kammerat, som en guttermand støttede mig så meget, som han nu kunne. Jeg klarede det, og følte mig godt tilfreds, og at jeg ku' klare resten af banen.

Der gik ikke lang tid før en udfordring, gav mig nye problemer. Denne gang skulle man, uden nogen støtte fra oven, gå over nogle meget tynde reb. Jeg følte, at mine ben ikke ku' bevæge af sig selv, og mit hjerte bankede med 100 kilometer i timen, men jeg var så godt i gang med den, og jeg kunne ikke bare give op nu. Igen tog jeg nogen dybe indåndinger, og så hoppede jeg nærmest igennem dem, et reb ad gangen. Som i den scene i Howls Moving Castle, hvor de to hovedpersoner hoppede gennem hustoppene. Jeg ku' høre den pragtfulde musik fra filmen for mig. I dette øjeblik følte jeg, at jeg ku' klare resten af banen. Dette kom dog ikke til at ske.

Mig og den anden elev gik videre i banen. Udfordringerne var ikke svære, men udmattende. Så oplevede jeg højdeskræk endnu en gang. I og med at forhindringen forgår oppe imellem i trætoppene, er det meget bevægeligt og samtidig skal man holde fokus på det næste greb. Afstanden imellem hvor banen startede og sluttede var også rimelig langt. Så jeg fik disse indre billeder i mit hoved, hvor jeg mistede balance, og det reb som holder ved mig giver slip. Jeg forstillede mig at falde ned. Mine ben blev så stive og tunge som sten, og mine hænder svedte voldsomt. Efter et stykke tid, hvor jeg prøvede at tage modet til mig, måtte jeg anerkende, at jeg ikke kunne komme igennem det. Jeg kom ned på jorden igen. Det var dejligt, men jeg følte det også pinligt, at jeg ikke kunne tage mig sammen til at gøre det færdigt. Jeg følte dyb frustration. En af de ansatte, som kunne se, at der var noget som trykkede mig, var så sød at spørge, om jeg havde lyst til prøve bane 3 og 4 med ham. Af stædighed, og en indre selvkritik, sagde jeg nej. Selv med den trælse oplevelse, som nok var dårligt på det mentale plan, mere end det var fysisk var det stadig en god oplevelse.

Mikkel B.M, STU-afdelingen

På Sushi restaurant

STU-afdelingen

Den 14. marts var STU-afdelingen på Restaurant Minjiang. De fleste elever gik fra Lindholm Brygge og over kulturbroen, men der var også elever, som havde en særaftale omkring at køre i en af vores busser til Aalborg.

Minjiang Restaurant er en fin kinesisk restaurant i Aalborg Vestby. Den er flot indrettet. STU-afdelingen på Autismecenter Nord-Bo havde bestilt, at vi kunne have hele restauranten for os selv, det var dejligt for så, var der ro derinde. Målet var, at vi skulle øve os i at gå på restaurant.

Når man kommer ind i restauranten, er der et flot akvarie med fisk i.

Vi spiste lækker frokostbuffet, som bestod af kinesisk buffet, hvor der var salatbar, sushi, forskellige kinesiske retter, friturestegte lækkerier, kaffe & the og softice med masser af krymmel til dessert. Det var en rigtig dejlig oplevelse.

Let's Visualize - Min Autisme

Selvforståelsesmateriale

Hvordan kan man tale om noget så kompleks, som sin autisme?
Hvordan kan man sætte ord på?

Skrevet af Annette Overgaard og Ann Hornum, specialpædagogiske konsulenter fra Viden & Udvikling.

De fleste mennesker – og i særdeleshed mennesker med autisme – har ofte en stærk visuel side. Et visuelt udgangspunkt gør det nemmere, at sikre, at vi taler om det samme. Som en borger fra Autismecenter Nord-Bo engang sagde: "Ord er luft!" Dvs., de talte ord ofte forsvinder for hurtigt ud af hukommelsen, mens en god illustration og noter taget i fællesskab, gør ordenes betydning nemmere at forstå samt huske. Så kan de genfindes samt deles med netværket igen og igen. Når man har autisme, har man ofte både kommunikative og sociale udfordringer.

Ord er luft!

Dét at tale om egen autisme, og hvordan autismen kommer til udtryk sammen med en anden/fagperson, dykker jo lige ned i netop disse kommunikative og sociale udfordringer, og gør det ekstra svært at sætte ord på.

Vi har, på baggrund af mange års erfaringer på Autismecenter Nord-Bo i Viden & Udvikling, i 2020 udviklet et samlet selvforståelsesmateriale til unge og voksne med autisme, "**Let's Visualize - Min Autisme**" og som navnet indikerer, handler materialet om sammen at afdække, formidle og skabe viden om ens egen autisme i fællesskab mellem en fagperson og personen med autisme ud fra et stærkt visuelt materiale.

Materialet består af en samtalemappe, en fagpersonsmanual samt forskellige arbejdsark, som gratis kan downloades på www.letsvisualize.dk.

Hovedformålet er at fremme selvforståelsen hos unge og voksne med autisme og dermed skabe grobund for at opnå bedre livskvalitet. Alle fortjener at blive forstået.

Let's Visualize - Min Autisme

Selvforståelsesmateriale

"Let's Visualize - Min Autisme" tager udgangspunkt i modellen **"AutismeProfilen"**, der viser **12 forskellige funktionsområder**, som er gældende for alle mennesker, uanset om man har autisme eller ej. Til hvert funktionsområde gives forklaringer til, hvordan man kan være påvirket, når man har autisme samt forslag til hjælpsomme strategier, man kan anvende for at minimere dagligdagens udfordringer og stress. På de tilhørende arbejdsark noteres der i fællesskab pointerne fra samtalen, som sikrer at ordene/ny viden ikke forsvinder.

Således får man vha. Samtalemappens strukturerede opbygning viden om:

- Autisme generelt
- Selvforståelse – afdækning af individuelle udfordringer og styrker
- Overordnede hjælpsomme ideer som kan danne udgangspunkt for at personen med autisme, og/eller fagpersoner kan finde individuelle strategier undervejs i og efter selvforståelsesforløbet.

Alt sammen betydningsfulde oplysninger som personen med autisme kan dele med sit netværk (f.eks. pårørende og fagpersoner), og som kan tages med videre i livet.

Du har måske stiftet bekendtskab med "Let's Visualize - Min Autisme" eller dele af det i samtaler med din vejleder? Alt personale på Autismecenter Nord-Bo er nemlig blevet introduceret i brugen af

"Husk på, at selv om omgivelserne kan have et stort ønske om, at du skal indgå i forløb omkring selvforståelse, så er det ikke sikkert, at du kan se mening med det. Du skal være klar til det, før det giver mening.

På Autismecenter Nord-Bo arbejdes der altid med fokus på, at skabe de bedst mulige levevilkår for mennesker med autisme. Hovedformålet med "Let's Visualize - Min Autisme" er derfor at fremme selvforståelsen hos unge og voksne med autisme, finde frem til strategier som kan lette i hverdagen og dermed skabe grobund for, at den enkelte kan opnå bedre livskvalitet.

Det kan være en ide, at du drøfter dit behov for selvforståelse med din vejleder, så kan I sammen finde ud af, hvordan det kan sættes i værk.

Litteraturens vej

Passion og drømme

Min vej til litteraturen.

Havde man spurgt den yngre udgave af mig om, hvad jeg ønskede, at være, når jeg blev voksen, var det uden tvivl filminstruktør. Lige siden jeg var barn, har jeg ønsket at lave film. Den første film, jeg kan huske var Jurassic Park 4. Jeg var begyndt at skrive et manus til en kortfilm, som jeg havde store håb for, og var så småt begyndt på at filme små naturfilm med klassisk musik.

Da jeg var omkring de 17 år, kunne jeg dog mærke, at min dybe passion for faget var ved at visne bort. Film som udkom, tilfredsstillede mig ikke, og jeg begyndte at tænke, at faget var dødt for kreativitet. I denne periode, kunne man godt sige, at jeg havde lidt af en identitetskrise. Hele mit liv, hele min drivkraft for fremtiden var væk. Jeg vidste ikke hvad jeg nu skulle.

Så opdagede jeg litteraturen via den japanske forfatter Haruki Murakami med hans hovedværk, romanen Trækopfuglens Krønike fra 1994. Det var for allerførste gang, jeg kunne læse forfatterens stemme for mig. Det var som lytte til jazz. Det føltes nærmest improviserende i den måde han skrev på.

Dette blev hurtigt en ny passion for mig. Læse hans bøger, søge om ham, se hans forfatterfotos, læse hans interviews. Jeg følte, at jeg havde fundet den perfekte forfatter.

Jeg begyndte at skrive igen, men denne gang var det mere af ren fornøjelses skyld. Jeg begyndte at skrive på en lille novelle, med stor influence af Murakamis skrivestil og stemme. Jeg indså, hvor sjovt og befriende det faktisk var at skrive. Til trods for at jeg er ordblind, og det med at lære at læse og skrive, tog mig over halvdelen af min skolegang, blev jeg dog aldrig færdig med den.

Højskole og Forfatterdrømme

Jeg begyndte på Vrå Højskole i sommeren 2019. Jeg var der kun i kort tid, før jeg fandt paradiset på jorden. Jeg følte, at jeg virkelig kunne være mig selv. Man behøver ikke være bange for at skille sig ud fra mængden. Folk spurgte ind til en, og man gjorde det samme til dem. Det var her, hvor jeg fik den ide, at jeg ville være forfatter. Når jeg tænker tilbage er det, som om det altid har givet mening, at jeg skulle være forfatter.

Jeg startede på en novelle, som skulle have titlen Fablen om hende. Jeg kom heller ikke særligt langt med denne heller. Af hver tekst lærer man noget, man danner sig en stemme, som er det vigtigste for en forfatter. At man kan sige, at det man skriver, og den måde man skriver på, er helt sin egen.

Jeg tog Murakami novellen frem igen. Tænkte over hvad jeg kunne lave her, med det håb om, at kunne gøre det mit eget. Jeg gav novellen titlen Minder i sneen, og dette blev startskuddet på den bog, som jeg i dag arbejder på med samme titel.

Litteraturens vej

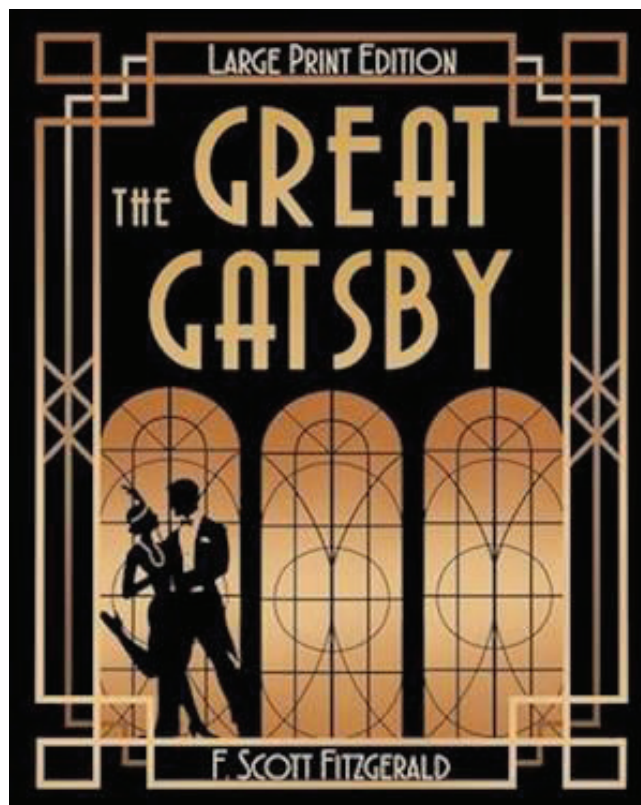
Passion og drømme

Hvorfor skriver jeg? Jeg har tænkt på dette i lang tid. Hvorfor skriver jeg overhovedet? Vi har jo alle disse forfattere, som har skrevet så smukt, og perfekt, omkring den menneskelige tilstand og samfundet. At det nærmest føles, som om man ikke kan bidrage mere til samtalen, men man er nødt til at tænke på at disse forfattere, som Ernest Hemingway, Haruki Murakami, Fyodor Dostoevesky, Dante og Johann Wolfgang von Goethe, selv er inspireret af andre forfattere og kunstnere. Kunsten er, lige meget hvilket former det er, er det en stor samtale omkring det at være menneske.

At skrive er mig meningen med livet. Jeg kan forstille mig selv som 60 årig, og stadig igang med at skrive, uden nogen former for fortrydelse i forhold til at have taget denne beslutning.

Det som jeg elsker ved skrivekunsten, er denne sympati for ens medmennesker, man kan give til læseren. Man forstår, hvorfor personer gør, som de gør, det kan måske være forkert, eller andet, men i det mindste forstår man dem. Der er så mange muligheder, man kan gøre med litteraturen, at man nemt kan blive overvældet af dens muligheder, men det er også det, som er så vidunderligt ved den.

Sproget er altafgørende for skrivekunsten. Lige meget hvor god din historie nu er, bliver teksten hul og intetsigende, hvis dit sprog ikke kan matche. Litteraturen er som en hestevogn. Vognen er din historie, metaforer, og alt det andet, som gør en tekst god, men hvis du ikke har din hest, kan du ikke komme nogen vegne – og det er den effekt sproget har. Det kan bevæge en, som intet andet kan. Du gør også teksten endnu bedre, jo mere du har levet dit liv, jo mere livserfaring du har.

Jeg græd til F. Scott. Fitzgeralds Den Store Gatsby fra 1925. Hvordan Fitzgerald beskrev denne ensomhed, denne længsel efter et andet menneske, kunne jeg på daværende tidspunkt relatere mig meget til.

Ingen anden former kunst kunne give mig denne følelse, ikke engang film. Jeg kunne ikke forstille mig, at jeg i dag hellere ville læse en bog, end se en film. Jeg fik at vide, at jeg nok aldrig kom til at læse og skrive.

Nu læser jeg klassisk litteratur på de 1000 sider. Jeg prøver at skrive en bog, selv med de udfordringer som ordblindhed giver mig. Så det er ikke umuligt at skifte ens livsvej om, og blive forelsket i noget helt andet, selvom det vil udfordre én på vejen.

Mikkel B.M, STU-afdelingen

Hjernevrideren

Gæt med her

Navnene på ti amerikanske præsidenter kan findes i dette diagram på lodrette, vandrette og diagonale linjer. Kan du finde dem?

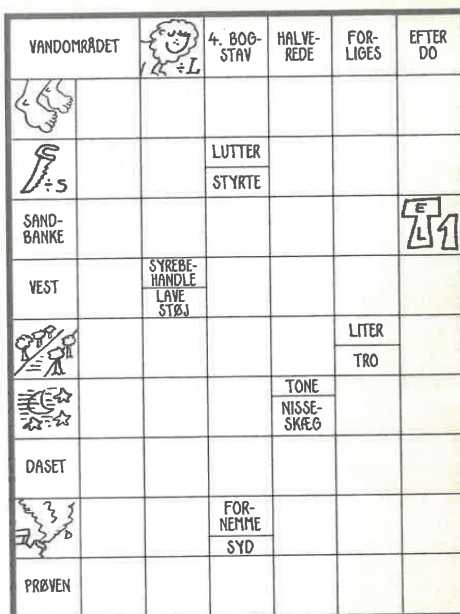
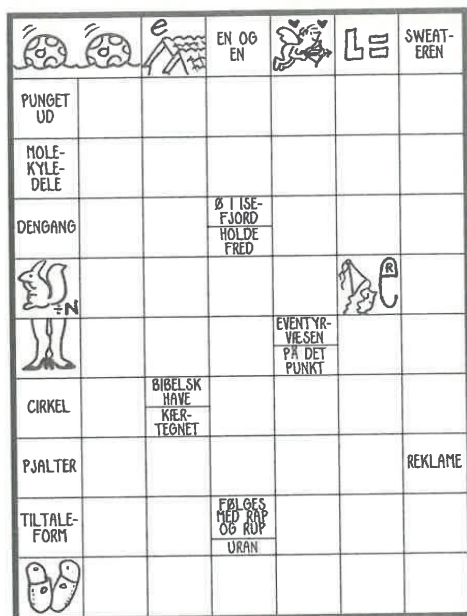
Carter
Clinton
Ford
Johnson
Kennedy

Lincoln
Nixon
Reagan
Roosevelt
Washington

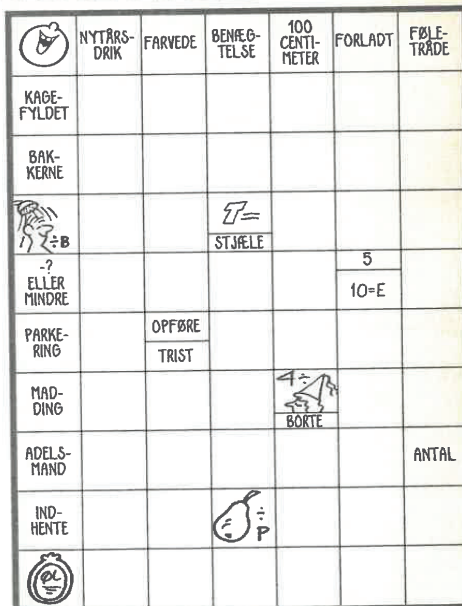
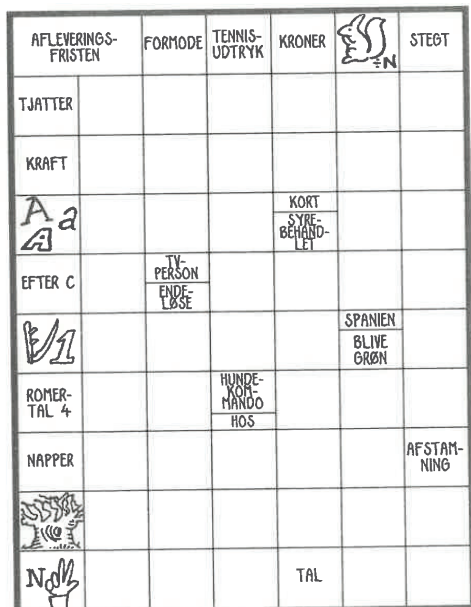
W	Y	V	D	B	K	G	D	J	R
N	A	G	A	E	R	Y	R	O	E
B	Z	S	K	F	D	C	O	H	T
J	D	H	H	E	L	S	F	N	R
C	H	F	N	I	E	H	B	S	A
K	V	N	N	V	N	F	C	O	C
B	E	T	E	J	I	G	T	N	G
K	O	L	V	F	X	Z	T	W	J
N	T	G	C	J	O	V	G	O	C
W	N	L	O	C	N	I	L	Z	N

Hjernevrideren

Kryds og Tværs

DE 4 HURTIGE

Hogwarts

3D puslespil

Mickey fra UV2 har bygget Hogwarts fra Harry Potters univers i 3D puslespil – godt gået!

Harry Potter

Temadag til Nordsø Oceanarium

Hirtshals får besøg

Vi skulle på temadag til Nordsø Oceanariet den 10.02.22. Hele STU-afdelingen tog afsted i stor bus, men UV2 gruppen kørte derop i vores egen bus. Under besøget deroppe så vi mange flotte fisk og skaldyr.

Mickey havde forinden forberedt spørgsmål til dem, der arbejder i Oceanariet, og vi fik mulighed for at komme ud bagved og snakke med en biolog. Spørgsmålene gik på, hvad der var sket med klumpfisk, og om de ikke skulle have en ny deroppe? Vi fik at vide af biologen, at deres første klumpfisk var død, og de havde haft flere, der ligeledes var døde, så nu var de stoppet med at give dem navne. De venter på, at få en ny klumpfisk.

Vi var også ude at se sælfodring, selvom det var koldt. Vi spiste vores madpakker i cafeteriet. Der var også mulighed for at shoppe i den fine butik deroppe.

UV2 Gruppen, STU-afdelingen

Fokus på kønsidentitet

Temaeftermiddage

Specialpædagogisk konsulent og seksualvejleder Mette Bang afholdt i uge 6 tre tema-eftermiddage omkring emnet "kønsidentitet" for hhv. borgere tilknyttet Autismecenter Nord-Bo, forældre og for personalet.

Mange mennesker med autisme kan synes mere kønsflydende end andre, og kan måske opleve tvivl, frustration samt at have behov for hjælp til at italesætte og måske handle på dette.

Temaeftermiddagene var med fokus på at skabe rum til at tale om emnet samt mødes med andre i samme/lignende situation som en selv. At kunne tale om redskaber til at opklare og åbne op for handlemuligheder.

Der var stor interesse for emnet og god deltagelse i snakke og erfaringsudvekslinger om emnet under alle tre temaeftermiddage.

*Mette Bang, specialpædagogisk konsulent,
Viden & Udvikling*

Hvis du går med tanker omkring dette emne, og måske føler dig som et andet køn end det tildelte, og ønsker mere viden om det, kan du bl.a. finde det her:

Buens Cafe, Aalborg. Cafe Boghandel (Maren Turis gade, Aalborg)
<https://buensbogcafe.dk>

LGBT+ Rådgivning, Aalborg (Danmarksgade, Aalborg)
<https://lgbt.dk/radgivning>

Transpersoner i Danmark
<http://www.transviden.dk/>

Aalborg Pride afholdes den 9 Juli 2022
<http://aalborgpride.dk/>

Min skolegang med autisme

Fra skolestart til Nord-Bo

Hej, mit navn er Frederik, og jeg er født med autisme. Autismen er en diagnose, der foregår i min hjerne, som gør, at jeg kan have det svært ved nogle ting i min dagligdag.

Jeg er, det der hedder infantil autist, og det betyder for nogen af os, at vi er 4 til 6 år bagud i hjernen i forhold til vores rigtige alder. Jeg er født og opvokset i Esbjerg, men kun i 6 og et halvt år. Jeg bor nu i Skagen sammen med min mor, min far og mine yngre tvillingsøstre Nicoline og Mathilde. Jeg har siden, vi flyttede til Skagen gået i specialklasse. Det var for elever, som enten havde en diagnose eller et fysisk handicap. Vi var mellem 9 til 10 i klassen, og alle sammen i forskellige aldre.

Der var også mange fra en almindelig klasse, der kunne finde på at drille, så jeg har egentlig ikke så mange venner, som jeg måske giver udtryk for, når jeg er glad og i godt humør.

I ca. 9 år har jeg gået i skole, fra 2009 til 2018, indtil jeg stoppede og kom i en anden skole i Frederikshavn, der hedder Nordstjernen. Jeg kom igen ind i en specialklasse, men der mødte jeg kun folk, der havde diagnoser. Der var flere på min egen alder, jeg kunne snakke med, men 90% af dem jeg kendte, var alle sammen gamere. Gamere er folk, der spiller videospil, fra de står op til kl. lort om natten, jeg spiller ikke så mange videospil, som de andre, men de var nogle hyggelige mennesker alle sammen.

Jeg gik der 2018 til 2020, så kom jeg på et sted der hed FGU i Hjørring, hvor jeg lærte at photoshoppe billeder. Jeg fik at vide, at det ikke er en specialklasse, og det gjorde mig usikker fordi, at de dårlige minder med nogle af de normale elever fyldte lidt. Det var et pisse godt år, jeg havde dernede, med de folk jeg var iblandt. Vi snakkede om tingene, og jeg hang endelig ud udenfor skoletiden eller weekend/ferie, og jeg prøvede, at feste for første gang i mit liv.

Nordstjerneskolens i Frederikshavn

Jeg har prøvet familiefest, skolefest, fødselsdagsfest, og fester med svømning som jeg har gået til i 10 år, men jeg har aldrig prøvet at feste med folk uden en voksen, om det var en lærer/forældre, der sagde, at nu skulle vi i gang. Det var et godt år, og jeg blev eddermame også ked af det, da jeg skulle stoppe, tårerne strømmede ud af øjnene på mig.

Da jeg startede på en STU i Frederikshavn, var det som om, at alt jeg havde lært på det sociale, begyndte at falde til jorden. De to første dage gik godt, også den tredje dag, men da jeg fik fri, fik jeg pludselig en besked fra en af de andre elever, at jeg snakkede meget og højt. Det tog meget af min energi, at skulle arbejde på, at være en smule stille blandt nogle af de mennesker, jeg var iblandt.

Lærerne havde ikke noget problem med det, men mange af eleverne var meget sensitive over for høje lyde. Det dur ikke, hvis man er så udadvendt som mig. Jeg var der kun i et halvt år, og så gik det ikke længere. Så nu er jeg her på Nord-Bo, det er en slags specialskole for folk med autisme, og mange er mere udadvendte. Det her ligger lige til mig, og det her er stedet, hvor jeg kan have det godt. Jeg fik af vide 4 uger efter start, at det føles som om, at jeg har gået her i 1 år. Så det skal nok passe sammen det hele.

Frederik, STU-afdelingen

Frederik 4 arm

Og andre monstre

Hej, mit navn er Frederik, jeg er født med autisme. Autisme er en diagnose, der foregår i hovedet som gør, at jeg kan have det svært til dagligt. Jeg er infantil autist, og det har været med til, at gøre mig 5 eller 6 år mentalt bagude med læring.

Jeg er en 5,30 meter høj kæmpe stor dreng med 4 arme, og en latterlig råstyrke, og en hud der kan modstå alle former for det mest farlige. Det kan godt gøre ondt, men jeg tager meget lidt skade, og hvis jeg bliver ramt, heler jeg hurtigt igen.

Jeg kan godt lide at hjælpe folk, når der er brug for det. Jeg kan godt være doven, men efter at have fået de ekstra arme, synes jeg, at det virker meget mere praktisk og mere overskueligt at hjælpe med det fysiske.

Det giver også nogle gode fritidsaktiviteter hvis man vil feste/spille videospil/ tale i telefon, mens man kører bil/cykler osv. Der er mange valgmuligheder, af hvad man kan.

Af mine egenskaber er for det meste min råstyrke, som har gavnet mig

Jeg har flere gange prøvet og hoppe højere og længere, end jeg kunne med to arme. En ting er, at jeg er der 5 meter i højden, men når jeg laver et godt udspring, er jeg mellem 75 til 150 meter i luften.

Jeg er nogle gange kommet til at klappe så højt, at det skaber et ekko, og en lille chokbølge. Når jeg bruger alle mine kræfter på at lave et klap med alle hænderne, så skaber det en ordentlig chokbølge, så alt og alle omkring mig blæser væk i luften, og smadrer hele lortet.

Jeg kan løfte flere kilo, end noget menneske kan løfte i forhold til deres egen kropsvægt. Jeg kan også kaste flere kilometer væk fra jordens overflade, sidst kastede jeg et kæmpe stort reklameskilt med grøn-sager væk herfra. Jeg fik et opkald dagen efter fra astronaut akademiet, at jeg havde kastet den helt op til månen.

De fire hænder kan også godt gøre lidt gavn i kampe. De fleste af mine fjender har 2 arme, som sagt er jeg 5,30 meter høj, hvis fjenden har en almindelig højde på 1,90 meter, så skal der nok ikke mere til, end en fiskepakker-lussing med en flad fed hånd. Havde der nu været en, der var hurtig eller lige så høj som mig, så kan det godt være, at jeg fik brug for alle arme, men det kommer også an på, hvad de kan, og hvor stærke de er.

Dengang jeg var dreng, der havde jeg faktisk ikke 4 arme, der havde jeg kun 2 arme. Det var jeg aldrig født med, og da jeg blev storebror til mine tvillingesøstre, fortalte min mor mig, at der skulle have været to af mig. Jeg spurgte mor, efter jeg blev ældre, om hvorfor min tvilling ikke overlevede graviditeten efter 3 måneder. Min far brød ind med et stort smil på læben og sagde, at jeg spiste min tvilling, og det var årsagen til min sult og vokseværk. Men det viste sig faktisk at være rigtigt. En dag begyndte jeg pludselig og blive højere lidt efter lidt med en mellem tempo, lige indtil forvandlingen begyndte at svulme, jeg blev større og stærkere, og 2 extra arme groede ud af kroppen på mig.

Kroko-Hector

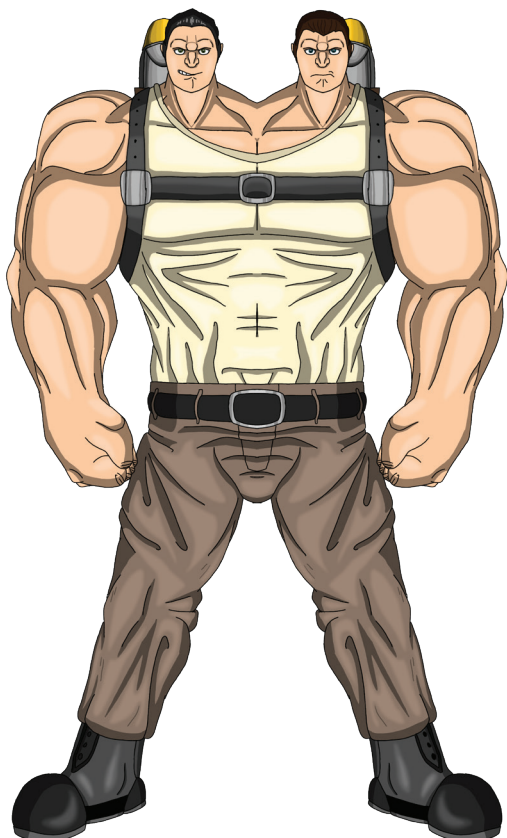
Tonny Brandmand

Frederik 4 arm

Og andre monstre

Jeg faldt om besvimer og vågnede op på et hospital med min far, hvor der sad en læge ved siden af, som mine forældre kendte, fra da de skulle føde mig i Esbjerg, hvor jeg boede, før jeg flyttede til Skagen. Han fortalte, at jeg havde fået den sjældne mutationsudvikling, og når jeg blev ældre ville jeg have det, som kaldes for en forsinket udviklet.

Forsinket udvikling, er folk, der fra fødslen har et kemisk monster syndrom af forskellige årsager. Nogle mennesker som mig, har absorberet det, der skulle have været en tvilling, andre har måske arvet en mutation fra sin far eller mor. Det kan muligvis også godt ske, at en af forældrene har lavet eksperimenter, som de har brugt på sig selv. I starten af livet når man er blevet født, har man et ganske almindelig liv, med eller uden diagnose, det er forskelligt. Når man når op i en vis alder, hvor man så småt bliver en voksen, eller stadig er mild ung, så kommer udviklingen.

Jens-Ivan

Frederik 4 arm

Transformationerne er ikke altid noget kønt at se på, men det er noget, der bare sker. Det der sker, hvis man får det er, at man kan få extra lemmer, halv menneske, halv dyr, hud af et bestemt materiale/element/genstand, man kan også godt få en anden hudfarve. Altså ikke sort og hvide farver, men ligesom hulk, som er grøn. Der er mange muligheder og eksempler. Nogle kalder det for en hybrid, andre kalder det en mutant, men mange plejer for det meste at bruge ordet "monster".

Frederik, STU-afdelingen

Afdelingslederen har ordet

De Gule Værksteder

Kære alle,

Jeg vil med denne sommerudgave af Nord-Bo Nyt benytte lejligheden til at sætte lidt ord på mig selv, mit snarlige stop som afdelingsleder i DGV til oktober, og vigtigst, hvor stor betydning mit arbejde har været for mig igennem alle årene.

Jeg blev ansat i maj 2005 i Boafdelingen, hvor jeg var i 2,5 år. Da jeg hørte, at stillingen som afdelingsleder i DGV skulle slås op, var jeg ikke et sekund i tvivl at søge stillingen.

Med mit tidligere arbejde som tømrer og sidenhen en pædagogisk uddannelse, var jeg sikker på, at jeg både ville trives, og kunne være med at udvikle afdelingen. En hverdag hvor praksis på værkstederne og autismefaglig pædagogik ville være meningsgivende for både mig, personalet og værkstedsbrugere.

I de 15 år der er gået, har jeg sammen med dygtige kollegaer været med til at udvikle DGV. Mange nye værksteder er blevet etableret, hvor fokus har været på at møde værkstedsbrugere i deres styrker, kompetencer og interesser.

I min hverdag møder jeg da også glade værkstedsbrugere der trives i deres arbejde. En hverdag med indhold som giver arbejdsidentitet, selvtillid og selv-værd.

Det bliver selvfølgelig en ny tid for mig, hvor jeg ikke møder de skønne kollegaer, værkstedsbrugere og ikke har de spændende ledelsesmæssige opgaver.

Jeg vil savne det hele, men ser også frem til at skabe nogle nye spændende rammer for det seniorliv, der venter forude.

Jeg har lovet at komme på besøg og drikke kaffe i cafeen, og måske dukker der en invitation op til den årlige julefest!

Jeg vil takke alle, fordi jeg har lært jer at kende. I vil altid have en plads i mit hjerte, og jeg vil mindes alle de gode og glade timer, vi har haft sammen.

Med disse ord vil jeg ønske DGV, personale og værkstedsbrugere en spændende og god fremtid.

Nu vil jeg nyde ethvert sekund med jer alle, indtil jeg går på efterløn medio oktober.

Pas godt på Jer selv og hinanden.

Afdelingsleder Dorte Scheuer, De Gule Værksteder

Nyt fra De Gule Værksteder

Hvad sker der i de forskellige værksteder?

Som ansvarlig for **Haveholdet, Nord-boerne og Klub-Nordbo**, kan jeg berette om de mange aktiviteter, vi dagligt har gang i. Vi har mange muligheder, og vi tilpasser os, så vi alle får en god og glad dag.

I sommerhalvåret passer vi bedene, klipper græsset, -og luger masser af ukrudt og klipper hækkene, både ved Nord-Bo i Aabybro, Skansevej, på Bryggen i Nørresundby samt Grabowsvej i Brovst. Værkstedsmedarbejderne er glade for havetraktoren, plæneklipperen og alt med motor. Vi elsker, at vi kan nyde den gode danske sommer, når den viser sig fra sin bedste side. Ellers trækker vi i regntøj og får opgaverne løst.

For noget tid siden havde vi et skovhold, men det er nu lagt ind under haveholdet. Her er der nogen, der kløver brænde og sækker op i de gule net, vi kender fra vejboderne i sommerlandet. Vi forsyner en bod i Ingstrup, hvor vi sælger brænde til sommerhusene. Brændet henter vi i Brusaa, det har vi meget hygge med, og brugerne er glade for de dage, hvor turen går i skoven for at hente brænde. Dagen indebærer altid, at køkkenet har sørget for en dejlig madpakke til os, som vi nyder på terrassen med en god udsigt.

Hvis vi har været effektive, har vi tid til at nyde en sodavand, hvor vi fortæller gode historier, og hygger inden vi vender mod Aabybro igen.

Jeg har senest fået ansvaret for Nord-boerne, der holder til i vores fantastiske **Terapihave**. Vi er her én gang om ugen, hvor vi er i gang med at bygge et Vikingehus, det skrider stille og roligt fremad. Vi glemmer ikke hyggen og den gode mad, så ud af de

16 værkstedsmedarbejdere og pædagoger, der er med i Nordboerne, er der en lille gruppe, der står for maden som altid, uanset vejret tilberedes over bål.

Vores fantastiske **køkkenpersonale** sørger for, at alt er købt ind, og er klar til os, så vi bare skal hente råvarer til dagens mad i køleskabet. Vi får alle en god og veltilberedt mad, så vi kan holde os stærke og arbejdsomme som rigtige Nordboere.

Torsdagsklubben

Torsdagsklubben byder på mange aktiviteter, som de fleste af værkstedsmedarbejderne deltager i. De er meget sjovt og hyggeligt, og vi morer os sammen om de aktiviteter, som værkstedsmedarbejderne selv er medbestemmende om hvad skal være. Én af de faste traditioner er den årlige Bilka-tur, hvor der hygges, jages gode tilbud og købes ind.

Under Corona var vi kreative, og lavede vores eget mini-tivoli og bowlingbane i montagen. Vi bager julebag og laver dekorationer, vi har været på fotoløb, og vi bager snobrød og steger pølser i Terapi-haven. Derudover eksperimenterer vi med at lave vores eget slik, vi laver påskepynt til påske og går sommetider i læderværkstedet, hvor vi får en spændende opgave.

Bowling, sanselege og spil er også en del af programmet i torsdagsklubben. Senest har vi været på fisketur til Løkken fiskepark. Vi fangede ikke noget, men vi havde en skøn tur, og nød hinandens selskab alligevel.

Nyt fra de Gule Værksteder

Hvad sker der i de forskellige værksteder?

Mit navn er Annette Steffensen, og jeg er for nyligt startet på De Gule Værksteder d. 1/5, hvor jeg primært skal være i **det kreative værksted/butikken**. Der vil også være mulighed for møde mig i terapihaven og i kantine, hvor jeg er tirsdag og torsdag.

Jeg er måske i forvejen et kendt ansigt for nogle, da jeg før min start på DGV, har været ansat i boafdelingen i Aabybro siden 2013, og i en periode har jeg også været ansat som vikar i syværkstedet på DGV.

Jeg er uddannet pædagog tilbage i 2011, og har altid haft en faglig interesse indenfor specialpædagogikken. I min fritid har jeg altid haft glæde, at kunne udfolde mig kreativt, og derfor har jeg glædet mig rigtig meget til at skulle på De Gule Værksteder, og lave en masse kreative projekter sammen med værkstedsmedarbejderne.

Terapihaven- I Terapihaven har vi i vintertiden dyrket mikrospirer indendørs, der er dyrket ærteskud og radiseskud mm., alt sammen noget, der er blevet nydt i kantine.

Her i forårstiden er der godt gang i drivhuset, og vi planter vores tomater og pebere ud og nyder et lune liv i drivhuset. Ude i haven er der god gang i vores nye anlagte staudebede fra sidste år, som kan give flotte buketter og et dejligt syn i Terapihaven over hele sommeren, ligesom det hele selvfølgelig skal vedligeholdes.

Kom og se det hele derude.

Nyt fra De Gule Værksteder

Hvad sker der i de forskellige værksteder?

På Cykelværkstedet er der fortsat gang i mange reparationer, der kommer kunder hver eneste dag. Så det er godt, at vi har flere rigtige dygtige værkstedsarbejdere til at hjælpe med disse kundeopgaver. Vi har i april rundet 5000 cykler, der har været igennem værkstedet, siden værkstedet startede i 2013. Her ser i kunde nr. 5000.

I ButiksCafeen arbejder vi fortsat med kreative produkter og med at servicere butiks- & café-kunder. Vores arbejde består i at udstille de produkter, som bliver lavet på de forskellige værksteder, så de præsenteres flot for besøgende kunder.

Vi holder Butikken ren og fin med friske blomster fra Terapihaven og med et lækkert udvalg af kager fra køkkenet i vores Café.

Vi elsker at ekspedere og pakke vores produkter flot ind til kunderne.

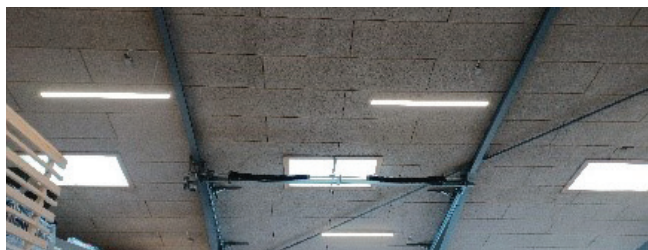

I Læderværkstedet er der gang i produktionen af nøgleringe til Nybolig Aabybro, Brovst, Pandrup og Løkken. Vi leverer 10 stk hver måned.

Cecilie har haft et ønske om selv, at levere de nøgleringe hun har lavet hos Nybolig. Så derfor cykler hun nu til Nybolig med nøgleringe den første onsdag i hver måned.

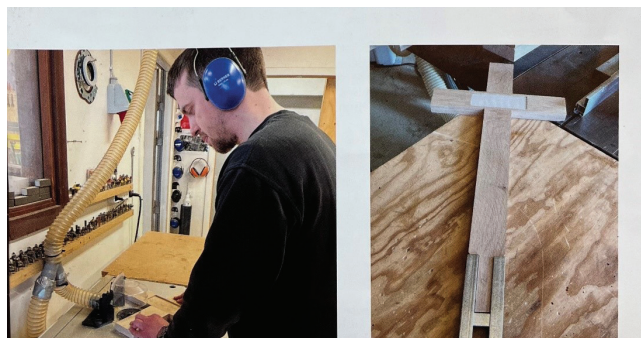
Nyt fra De Gule Værksteder

Hvad sker der de i forskellige værksteder?

Nyt fra Montagen: Der er i løbet af foråret blevet monteret 31 nye led lysarmaturer, som erstatter vores gamle lysstofarmaturer, som var 30 stk. på 2 x 58 watt. De nye led lysarmaturer er 25 stk. 60 watt og 6 stk. 18 watt. Så ud over at vi nu har fået mere lys i montagen, har vi også fået en stor besparelse i vores strømforbrug. De gamle lysstofarmaturer, har ved en hurtig beregning, på 8 timer dagligt belysning i 215 dage, haft et årligt forbrug på 5985,6 KW. Ved samme beregning, vil de nye led lysarmaturer, have et årligt forbrug på 2765,76 KW. Prisen på en KW time er pt. ca. 3,80 kr. $5985,6 \times 3,80 = 22.745,28$ kr. i årligt forbrug med de gamle lysstofarmaturer. $2765,76 \times 3,80$ kr. = 10.509,88 kr. i årligt forbrug med de nye led lysarmaturer. Hvilket giver en årlig besparelse på 12.235,39 kr.

Noget helt andet, som sker her i montagen for tiden, er at Dantoy har lanceret et nyt tiltag, nemlig legetøj som er produceret af genbrugs materialer fra fiskeindustrien, så som fiske trawl, garn og tovværk.

Træværkstedet producerer hverdag mange forskellige produkter, både til vores ButiksCafe samt andre opgaver, arbejdet har på det sidste været præget af en opgave til Aabybro kirke. Se artikel fra kirkebladet maj 2022.

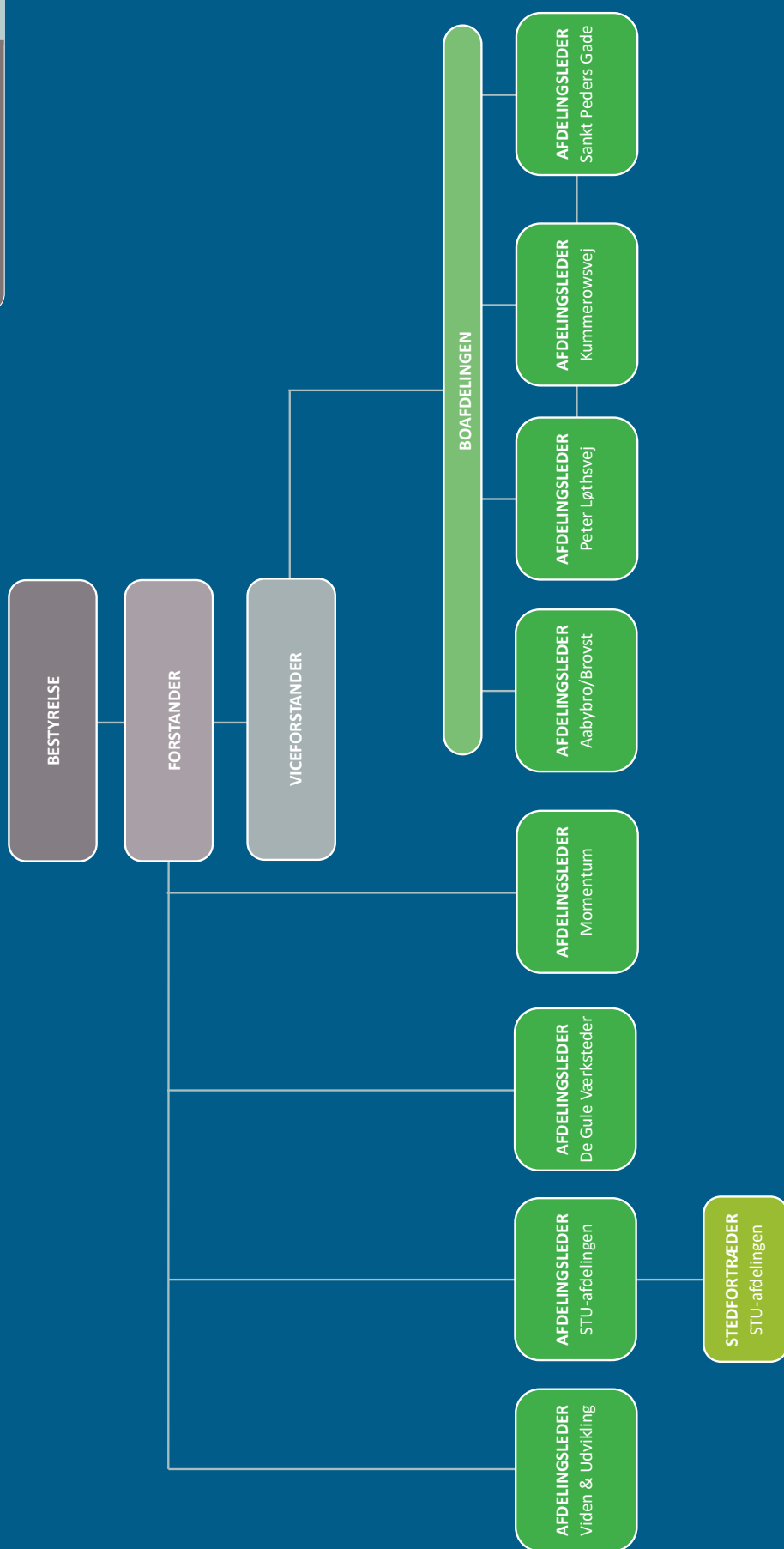
Nyt fra Køkkenet:

Mikkel L. er i gang med at skrælle gulerødder, herefter skæres gulerødderne i stave.

Dejligt når der bliver produceret bagværk til morgenmad og fryseren af de flittige værkstedsmedarbejdere. Her er der bagt lækre grovbirkes.

Ledelsesdiagram

Nord-Bo Nyt

Hvor historier deles

Autismecenter Nord-Bo
Lindholm Brygge 2-4 · 9400 Nørresundby · Tlf. 98 27 90 02 · www.nordbo.dk